

ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9525

www.constitutionalcourt.or.th

Facebook : www.facebook.com/constitutionalcourt.thai
E-mail : pr_constitutionalcourt@hotmail.com

ข่าวที่ ๓๖ /๒๕๕๕

วันจันทร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ศาลรัฐธรรมนูญมีการพิจารณารรคดีที่สำคัญ ในวันพุธที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนี้

๑. เรื่อง ศาลจังหวัดพญาส่างค่าโต้แย้งของจำเลย เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔๗ วรรคแรก และมาตรา ๕๐ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๖๔ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๓๒/๒๕๕๕)

ข้อเท็จจริง จำเลยถูกฟ้องให้ชำระค่าใช้จ่ายในการบริหารการจัดการดูแล บำรุงรักษาสาธารณูปโภค และการให้บริการสาธารณะแก่โจทก์ ตามพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ จำเลยให้การต่อสู้และโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔๗ วรรคแรก ที่บัญญัติว่าเมื่อได้จัดตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรแล้ว ให้ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรทุกรายเป็นสมาชิกนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร และในมาตรา ๕๐ วรรคสอง ที่บัญญัติให้ผู้ค้างชำระเงินค่าบำรุงรักษาและการจัดการสาธารณูปโภคติดต่อกันตั้งแต่สามเดือนขึ้นไป อาจถูกระงับการให้บริการหรือการใช้สิทธิในสาธารณูปโภคและในกรณีที่ค้างชำระติดต่อกันตั้งแต่หกเดือนขึ้นไป พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจะสั่งการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในที่ดินจัดสรรของผู้ค้างชำระจนกว่าจะชำระให้ครบถ้วน นั้น เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิของจำเลยในการใช้สิทธิการปฏิเสธเข้าร่วมสมาคม ฯลฯ และพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดินไม่มีบทบัญญัติเรื่องการลาออกจากสมาชิกภาพของนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรไว้โดยเฉพาะ อีกทั้ง สำนักงานที่ดินย่อมไม่มีอำนาจจะสั่งการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในที่ดินของจำเลยซึ่งเป็นสิทธิและเสรีภาพในทรัพย์สินของจำเลย จึงเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๖๔

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง แม้จะถือได้ว่าเป็นการจำกัดเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม ฯลฯ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ ก็ตาม แต่เป็นการจำกัดเสรีภาพเพื่อคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมของสมาชิกนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ วรรคสาม บัญญัติให้กระทำได้ และการที่จะพ้นจากความรับผิดชอบได้ก็ต่อเมื่อผู้ซื้อที่ดินจัดสรรได้ออกรวมสิทธิในที่ดินจัดสรรดังกล่าวให้กับบุคคลอื่นแล้ว ส่วนมาตรา ๕๐ วรรคสอง เป็นเพียงการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของจำเลยชั่วคราว ถือเป็นการบังคับโดยใช้อำนาจรัฐเข้าไปจัดการเพื่อให้ผู้ค้างชำระเงินค่าบำรุงรักษาและการจัดการสาธารณูปโภคได้ดำเนินการชำระให้ถูกต้องและไม่เป็นการเอาเปรียบสมาชิกคนอื่น ๆ กรณีเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้กระทำได้ ทั้งนี้ เมื่อจำเลย

ชำระเงินค่าบำรุงรักษาและการจัดการสาธารณูปโภคให้กับนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรครบถ้วนแล้ว สามารถดำเนินการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในที่ดินจัดสรรดังกล่าวได้ตามปกติ ประกอบกับการจำกัดเสรีภาพดังกล่าวเป็นไปเท่าที่จำเป็น และไม่เป็นการกระทบกระเทือนสาระสำคัญของเสรีภาพ โดยกฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นแล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔๗ วรรคแรก และมาตรา ๕๐ วรรคสอง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๖๔

๒. เรื่อง ศาลจังหวัดชุมพรส่งคำโต้แย้งของจำเลย เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๘๔(๑) หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๘/๒๕๕๕)

ข้อเท็จจริง จำเลยถูกฟ้องให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๓ มาตรา ๓๐(๒) มาตรา ๓๓ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๒/๖ ในฐานะความผิดขายปุ๋ยเคมีผิดมาตรฐาน จำเลยให้การปฏิเสธและโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๗ วรรคสอง ที่บัญญัติให้ผู้ขายหรือนำเข้าปุ๋ยเคมีที่ขายหรือนำเข้าโดยไม่รู้ว่าเป็นปุ๋ยเคมีผิดมาตรฐาน ปุ๋ยที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียน หรือปุ๋ยเคมีที่มีสารเป็นพิษเกินกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท นั้น ขัดต่อหลักความรับผิดชอบในทางอาญาที่ต้องกระทำโดยเจตนา และเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคล อันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ และไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ซึ่งขัดต่อแนวโน้มนโยบายด้านเศรษฐกิจของรัฐ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔(๑)

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า เนื้อหาตามคำร้องของจำเลยโต้แย้งเกี่ยวกับพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๗ วรรคสอง ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดโทษสำหรับการกระทำโดยไม่มีเจตนา อันเป็นไปตามข้อยกเว้นของหลักความรับผิดชอบในทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙ ประกอบมาตรา ๑๗ และแม้จะเป็นบทบัญญัติที่จำกัดเสรีภาพอยู่บ้าง แต่ก็โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ กำหนดไว้ คือ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและการรักษาเศรษฐกิจของประเทศ และกระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อให้การควบคุมปุ๋ยเคมีอันเป็นวัตถุประสงค์ของกฎหมายบรรลุผล อีกทั้งเป็นบทบัญญัติที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง และไม่กระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญของเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ ทั้งไม่ได้เป็นการขัดต่อแนวโน้มนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านเศรษฐกิจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔(๑)

ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีมติเป็นเอกฉันท์วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๗ วรรคสอง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๘๔(๑)